

cuvintele

Ovidiu

Iubire, silabele pe care egoist
le-aş putea numi ale mele
aleargă precum particulele
infinitalui
într-o avalanşă de idei,
să acopere cerul ivit
o dată cu tine
cea care mă inspiri
să te recompun în cuvinte,
să respirăm împreună
silabelele pe care
nu le pot cuprinde într-o suflare
sunt totuşi şi ale tale
aşa cum şi eu sunt
al limbii române ucenic,
venit dintr-un ungher al singurătăţii
cu pieptul descoperit sub furtuni.